

1) Mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy eleget tegyen az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek, a Finn Köztársaság nem teljesítette az irányelv alapján fennálló kötelezettségeit.

2) Kötelezi a Finn Köztársaságot a költségek viselésére.

(¹) HL C 85., 2004.4.3.

2) A Bíróság kötelezi a Luxemburgi Nagyhercegséget a költségek viselésére.

(¹) HL C 228., 2004.9.11.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(hatodik tanács)

2004. december 9-én

a C-333/04. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra Luxemburgi Nagyhercegség ügyben (¹)

(Tagállami kötelezettségszegés – Az 1999/92/EK irányelv – Munkavállalók védelme – Robbanásveszélyes légkör kockázatának való kitétel – Átültetés elmulasztása)

(2005/C 31/09)

(Az eljárás nyelve: francia)

A C-333/04. sz. az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazottak: D. Martin és H. Kreppel) kontra Luxemburgi Nagyhercegség (meghatalmazottak: S. Schreiner) ügyben, az EK-Szerződés 226. cikke alapján 2004. augusztus 2-án benyújtott, kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset tárgyában, a Bíróság (hatodik tanács), tagjai: A. Borg Barthet, a tanács elnöke (előadó), J. Malenovský és U. Lohmus bírák, főtanácsnok: L. A. Geelhoed, hivatalvezető: R. Grass, 2004. december 9-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) Mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a robbanásveszélyes légkör kockázatának kitett munkavállalók biztonságának és egészségvédelmének javítására vonatkozó minimumkövetelményekről szóló, 1999. december 16-i 1999/92/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek (a 15. egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében), a Luxemburgi Nagyhercegség nem teljesítette a fenti irányelv alapján fennálló kötelezettségeit.

A Corte Suprema di Cassazione 2004. június 11-i végzésével Honyvem Informazioni Commerciali srl kontra Mariella De Zotti ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-465/04. sz. ügy)

(2005/C 31/10)

(Az eljárás nyelve: olasz)

A Corte Suprema di Cassazione (Olaszország) 2004. június 11-i végzésével, amely 2004. november 3-án érkezett a Bíróság hivatalához, Honyvem Informazioni Commerciali srl kontra Mariella De Zotti ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Corte Suprema di Cassazione a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

„vajon a 1986. december 18-i 86/653/EGK irányelv (¹) 17. cikke tartalmának és céljának és esetlegesen az ez által előírt kártalanítás mértéke meghatározásának feltételei tekintetében a 19. cikk értelmezhető-e oly módon, hogy az irányelvet átültető nemzeti jogszabály lehetővé teszi, hogy egy (meghatározott jogviszonyokban a felekre nézve kötelező) kollektív megállapodás (vagy szerződés) azt írja elő, hogy az ügynöknek a 17. cikk (2) bekezdésben meghatározott feltételek fennállásán alapuló és ugyanezen cikk rendelkezései szerint kifizetendő kártalanítás helyett olyan kártalanítást kell fizetni, amely, egyfelől, az ügynököt a (2) bekezdés a) pontja első és második franciabekezdésében szereplő feltételek teljesülésétől függetlenül illeti meg (és a kártalanítás egy részének tekintetében a jogviszony megszűnésének minden esetében), másfelől pedig a kártalanítás számszerűsítését nem az irányelvből következő feltételek alapján kell elvégezni (és adott esetben az irányelv által meghatározott maximális összeget tekintetbe véve), hanem a kollektív megállapodásban meghatározott feltételek szerint. Tehát egy olyan kártalanításról van szó, amelyet (az ügynök által előidézett üzleti növekedésre való különösebb tekintet nélkül) az ügynök által a jogviszony időtartama alatt kapott díjazás bizonyos százaléka alapján határoznak meg, melynek következtében magának a kártalanításnak az összege, még felső összehatár esetén is vagy akkor is, ha fennállnak azok a feltételek, amelyek függvényében az irányelv jogot biztosít a kártalanításra, sok esetben alacsonyabb (sőt jóval alacsonyabb), mint az irányelv által előírt maximum, tehát annál az összegnél, amelyet a bíróság a konkrét esetben megítélt volna, ha nem a kollektív megállapodás számítási arányait, hanem az irányelv feltételeit és elveit kellett volna tekintetbe vennie;

vajon a kártalanítást analitikus módon kell-e kiszámítani, azoknak a jutalékoknak a felbecsülésével, amelyeket az ügynök feltételezhetően a jogviszony megszűnése utáni években kapott volna, tekintettel az általa szerzett új vevőkre vagy a már meglévő vevőkkel az üzlet általa történt jelentős növelésére, valamint az összeg csak utólag történő esetleges kiigazításával, tekintetbe véve a méltányosságnak és a felső összeghatárnak az irányelv szerinti feltételét; vagy egyéb számítási módszerek is megengedhetők, különösen a szintetikus módszerek, amelyek nagyobb teret engednek a méltányossági feltételnek, és amelyek kiindulópontja az irányelv által meghatározott felső határ;

Következésképpen, a Bíróság elé kell terjeszteni az említett, a tagállamok önálló vállalkozóként működő kereskedelmi ügynökökre vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról szóló, 1986. december 18-i 86/653/EGK tanácsi irányelv 17. és 19. cikkeinek értelmezésére vonatkozó kérdéseket.”

(¹) HL L 382., 1986.12.31., 17. o.

A Gerechtshof Arnhem 2004. október 27-i határozatával az N kontra Inspecteur van de Belstingsdienst Oost/kantoor Almelo ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-470/04. sz. ügy)

(2005/C 31/11)

(Az eljárás nyelve: holland)

A Gerechtshof Arnhem (Hollandia) 2004. október 27-i határozatával, amely 2004. november 2-án érkezett a Bíróság Hivatalához, az N kontra Inspecteur van de Belstingsdienst/kantoor Almelo ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Gerechtshof Arnhem a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1.1.1. Egy tagállam lakosa, aki lakóhelyét e tagállamban elhagyja, hogy egy másik tagállamban telepedjen le, hivatkozhat-e a kiindulási tagállam elleni eljárásban az EK 18. cikk alkalmazására egyedül azon az alapon, hogy egy, az áttelepülése miatt kivetett adó korlátozza vagy korlátozhatja az áttelepülését?

1.1.2. Amennyiben az 1.1.1. kérdésre adott válasz nemleges, egy tagállam lakosa, aki lakóhelyét e tagállamban elhagyja, hogy egy másik tagállamban telepedjen le,

hivatkozhat-e a kiindulási tagállam elleni eljárásban az EK 43. cikk alkalmazására abban az esetben, ha nem azonnal bizonyos vagy feltehető, hogy e másik tagállamban e cikk szerinti gazdasági tevékenységet fog folytatni? Az előző kérdés megválaszolása céljából van-e jelentősége annak, hogy ezt a tevékenységet belátható határidőn belül gyakorolják-e? Ha igen, milyen időtartamú határidőt lehet meghatározni?

1.1.3. Amennyiben az 1.1.1. vagy az 1.1.2. kérdésre adott válasz igenlő, az EK 18. vagy az EK 43. cikkel ellentétesen a szóban forgó holland szabályozás, amelynek értelmében adót vetnek ki a jövedelemre/szociális biztonsági járulékokra azon az alapon, hogy jelentős részesedésből fiktív nyereség megszerzésére kerül sor, egyedül azért, mivel azt a hollandiai lakost, aki megszűnik belföldi adózó lenni, mert lakóhelyét egy másik tagállamba helyezi át, úgy tekintik, mint aki jelentős részesedését elidegenítette?

1.1.4. Amennyiben az 1.1.3. kérdésre adott válasz azon az alapon igenlő, hogy egy kiszabott adó megfizetése felfüggesztésének engedélyezéséhez biztosítékot kell képezni, a kérdéses korlátozást meg lehet-e szüntetni visszaható hatállyal az adott biztosíték felszabadítása útján? A kérdésre adandó válasz szempontjából van-e jelentősége annak, hogy a biztosíték felszabadítása jogszabály, illetve a végrehajtás keretében vagy azon kívül hozott iránymutatás alapján történik? A kérdésre adandó válasz szempontjából van-e jelentősége annak, hogy ajánlanak-e fel ellentételezést a biztosíték adása következtében esetleg elszenvedett kárért?

1.1.5. Amennyiben az 1.1.3. kérdésre adott válasz igenlő és az 1.1.4. pontban feltett első kérdésre pedig nemleges, igazolható-e az ekkor fennálló korlátozás?

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. november 16-án az Olasz Köztársaság ellen benyújtott kereset

(C-477/04. sz. ügy)

(2005/C 31/12)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli Chiara Cattabriga és Barry Doherty meghatalmazotti minőségben, 2004. november 16-án keresetet nyújtott be Európai Közösségek Bíróságához az Olasz Köztársaság ellen.